

REGERINGSRÄTTEN

RÄTTSFALL

Försäljning av tjur: löpande försäljning eller realisation?

Besvär av TI angående arrendatorn M:s inkomsttaxering år 1953. — M., som sålt en tjur för 4.500 kr., inkomstbeskattades av PN för beloppet. Hos KR upplyste M., att han inköpt en stamtjur, när han tillträdde sitt arrende år 1936, samt att han icke fått avdrag vid inkomsttaxeringen för inköpet. Någon egen tjuruppfödning hade han inte haft, rekryteringen av tjurar hade skett genom inköp. Den här ifrågavarande tjurförsäljningen hade inneburet en definitiv driftsomläggning, då M. övergått till artificiell insemination. TI invände, att M. hade en kreatursbesättning på 35 kor och 30 ungdjur och

att tjurförsäljningen inte borde betraktas isolerat utan i samband med övrig djurförsäljning. KR hänförde tjurförsäljningen till skattefri realisation. RR: ej ändring. (RR:s utslag den 12/6 1958.)

Ersättningsanskaffning.

Besvär av hemmansägaren M. angående inkomsttaxering år 1953. — M. hade år 1951 köpt en begagnad traktor av märket Ford för 3.500 kr. År 1952 köpte M. en helt ny traktor av samma märke och storlek för 7.935 kr, därvid den gamla traktorn lämnades i utbyte till ett värde av 2.935 kr. PN medgav avdrag för ersättningsanskaffningen med 3.500 kr, d. v. s. vad den gamla traktorn kostat i inköp, och

följde med utmätningsmännen i Stockholm vid deras arbete, så var detta icke endast som socialt studium oerhört intressant, utan jag fann det visst icke rutinartat, hur utmätningsmannen t. ex. behandlade utmätningsmöjligheten för kvarskatten på en bakgata i Gamla Staden, eller hur han kalkylerade avbetalningsmöjligheterna för ett företag, som låtit locka sig in på en oförsiktig finansiering, varav skatteinbetalningen blivit lidande.

Mycket lärrik är utan tvivel den uppställning, som stadsfogden i Umeå givit

rörande de mångsidiga synpunkter, som komma ifråga vid bedömandet av indrivningsresultatet, därvid praktikerns erfarenheter generaliserats till värdefulla allmänna synpunkter. Kanske några ytterligare synpunkter kunde bifogas; så t. ex. har redan i annat sammanhang berörts, hur befolkningsrörelser med tillfälliga innevånare i staden eller definitiv överflyttning från en stad till en annan påverkar indrivningsarbetet. Men uppställningen i sin helhet bör säkerligen tacksamt accepteras.

beskattade beloppet 2.935 kr. Därjämte beaktade PN att M. genom traktorbytet kunnat sälja en häst och att det skulle ha kostat honom 1.600 kr att köpa en fullgod arbetshäst, varför M. i avdrag för bytet erhöill 2.165 kr. KR: ej ändring. RR medgav avdrag för hela mellanavgiften vid bytet, 5.000 kr. (RR:s utslag den 2/9 1958.)

Anm.: Se anm. till RR:s utslag den 2/5 1958 angående hemmansägaren I. i Skattenytt 1958 s. 355.

Snöskadad byggnad

Besvär av TI angående fru F:s inkomsttaxering år 1952. — Ett svinhus, som uppförts 1941 av cementtegel och med tak av spån lagda på läkt med taktegel utanpå, rasade under vintern 1950/1951 på grund av att allt för mycket snö kommit på taket så att trycket blivit alltför stort. Cirka $\frac{2}{3}$ -delar av husets väggar rasade ned, varjämte några takstolar bräcktes. Fru F. iståndsatte huset för 7.608 kr. Därvid användes till väggarna samma tegel som förut. Mellantaket var också detsamma som förut. De bräckta takstolarna ersattes med nya plankor. Även läkten till yttertaket och takteglet kunde användas igen. — KR medgav avdrag för beloppet 7.608 kr. RR: ej ändring. (RR:s utslag den 16/9 1958.)

Anm.: Jämför RÅ 1940 not. 368 (stormskadad lada) och RÅ 1955 not. 132 (Skattenytt 1955 s. 161 — snöskadad lada); i båda fallen medgavs avdrag för kostnaderna för iståndsättandet.

Arrendators avdrag för utbyte av inventarier tillhöriga fastighetsägaren.

Besvär av TI angående arrendatorerna K. angående inkomsttaxering år 1952. — Bröderna K. arrenderade sedan 1950 en

jordbruksfastighet med därå befintliga inventarier, däribland en traktor och en bindare. Under 1951 utbyttes de sistnämnda mot nya. Avdrag yrkades härför av bröderna K. med 9.800 kr. De i utbyte lämnade inventarierna hade tillhört fastighetens ägare. PN vägrade det yrkade avdraget. KR medgav detsamma, enär anskaffandet av ifrågavarande traktor och bindare, enligt vad handlingarna i målet utvisade, skett på grund av en bröderna åvilande förpliktelse av sådan art, som omförmäles i 2 kap. 24 § lagen om nyttjanderätt till fast egendom. RR: ej ändring. (RR:s utslag den 10/6 1958.)

Anm.: I det angivna lagrummet talas om arrendators skyldighet att under arrendetiden hålla kreatur eller redskap till samma värde som han mottagit dem.

Lön till hemmavarande barn (i dödsbo)

Besvär av dödsboet efter lantbrukaren N. angående inkomsttaxering år 1952. — Dödsboet, som ägde en jordbruksfastighet, bestod av änka, född 1875, samt två döttrar och en son, alla vuxna. Ingen utomstående var fast anställd i jordbruket. Fastigheten omfattade 12 hektar åker och 15 hektar annan mark. Djurbesättningen innefattade 2 hästar, 9 kor, 2 ungdjur, 2 svin och 250 höns. Dödsboet yrkade avdrag för kontant lön, 2.500 kr, och kost till envar av döttrarna. PN nedsatte avdraget med sammanlagt 1.192 kr. I anledning av dödsboets besvär hos KR framhöll TO, att lantbruket ej var så stort att det kunde ge full sysselsättning åt dödsbodelägarna. Dödsboet var i behov av hushåll och det kunde inte — med hänsyn till sysselsättningen vid lantbruket — anses att dödsbodelägarna utfört hushållsgöromålen vederlagsfritt. KR: ej änd-

ring. RR medgav hela det yrkade avdraget, enär vad i målet förekommit ej utvisade att de till berörda dödsbodelägare utgående förmånerna utgjort annat än betalning för arbete i dödsboets jordbruk. (RR:s utslag den 8/10 1958, två ledamöter ville ej ändra KR:s utslag.)

Substansminskning.

Besvär av hemmansägaren E. angående inkomsttaxering år 1953. — E., som redovisade inkomst av jordbruksfastighet efter kontantprincipen och som sålt grus för 5.899 kr, yrkade avdrag för värdeminskning å grustakten med 5.000 kr. Vid E:s förvärv av grustakten synes den ha innehållit c:a 56.000 m³. Under åren 1951—1953 hade E. sålt omkring 20.000 m³ för 8.700 kr. Enligt intyg av säljaren av fastigheten hade grustakten värderats till 10.000 kr. KR medgav avdrag för värdeminskning med 1.000 kr. TI ifrågasatte om avdrag för substansminskning över huvud taget kunde medges i förvärvskällan jordbruksfastighet, då inkomsten därav redovisades enligt kontantprincipen. RR medgav avdrag med ytterligare 2.000 kr. (RR:s utslag den 2/9 1958.)

Anm.: E. hade alltså t. o. m. beskattningsåret uttagit c:a 1/3-del av grustakten. Det av RR medgivna avdraget motsvarar nära 1/3-del av ett till 10.000 kr beräknat ingångsvärde å grustakten. Avdrag har följaktligen medgivits även för värdeminskning före beskattningsåret. Jämför RÅ 1957 ref. 44.

Hyresgästs förbättringar — skattepliktig intäkt för fastighetsägaren?

Besvär av direktören G. angående inkomsttaxering år 1953. — Ett bolag, som hyrde lokaler i en G. tillhörig fastighet, hade i rationaliseringssyfte utfört vissa

reparations- och omändringsarbeten å lokalerna. Dessa arbeten bestod huvudsakligen i omdisposition av lagerutrymmen och omändring av lastagebrygga. Av totalkostnaderna för arbetena 30.145 kr hänfördes omkring 10.000 kr till normala reparationsarbeten. Utom de sålunda förhyrda lokalerna innehöll fastigheten i övrigt bostadslägenheter. Ingen intressegemenskap rådde mellan G. och bolaget. — PN beskattade G. för 10.000 kr, motsvarande beräknat värde av ombyggnadsarbeten. Hos KR företedde G. intyg av huvudentreprenören. Enligt denne hade de utförda arbetena inte haft något värde för hyresvärden, då de tillkommit för att rationalisera driften hos bolaget. Snarare vore arbetena av sådan art, att de kunde tänkas bli till förfång för hyresvärden, därest han nödgades uthyra lokalerna till annan hyresgäst. — KR: ej ändring. RR biföll G:s talan, enär vad i målet förekommit ej utgjorde tillräcklig grund för antagande, att ifrågavarande arbeten å G:s fastighet medfört förbättring av denna av bestående värde för G., samt vid sådant förhållande någon för G. skattepliktig intäkt icke uppkommit genom sagda arbeten. (RR:s utslag den 3/6 1958.)

Byggmästares fastighetsförsäljning

Besvär av byggmästaren R. angående inkomsttaxering år 1951. — R., som uppgav inkomst av bygnadsrörelse samt inkomst av annan fastighet, beskattades av TN för vinst genom försäljning av en villafastighet som R., själv bebott. R. invände, att han haft villan över 10 år och att hans verksamhet som byggmästare i huvudsak bestod av reparationsarbeten och i enstaka fall uppförande av nybyggnader på entreprenad. Några bostadsbyggnader i spekulationssyfte förekom inte.

Villafastigheten hade R. uppfört 1939 som bostad åt sig och sin familj. Då han och barnen ansett att villan inte låg tillräckligt centralt, hade han sålt den och därefter byggt ett nytt hus åt sig och familjen på en mera central tomt. RR: ej ändring. (RR:s utslag den 10/9 1959.)

Värdeminskning å byggnad: bilverkstad

Besvär av Aktiebolaget Bröderna M. angående inkomsttaxering år 1953. — PN medgav bolaget avdrag för värdeminskning å en nyuppförd byggnad, som användes till bilverkstad, med 2 % av anskaffningsvärdet. KR fastställde PN:s beslut. RR biföll bolagets yrkande om avdrag med 3 % av anskaffningsvärdet med hänsyn till byggnadens beräknliga varaktighetstid. (RR:s utslag den 8/10 1958.)

Anm.: Jämför företagsbeskattningskommitténs uttalande i SOU 1954: 19 s. 147: "Kommittén kan inte helt frigöra sig från uppfattningen att — även om praxis under senare år i vissa fall medgivit större avdrag än tidigare — det förhållandet alltfjämt föreligger, att vid bestämmandet av värdeminskningsavdragets storlek tillräcklig hänsyn inte tages till att byggnads ekonomiska livslängd med hänsyn till teknikens snabba utveckling och produktionsens därav betingade omläggning ofta väsentligt understiger den fysiska livslängden."

Sjösättnings Smycken.

Besvär av Uddevallavarvet Aktiebolag angående inkomsttaxering år 1954. — Bolaget, som under beskattningsåret sjösatt sex fartyg till ett värde av c:a 91 milj. kr, tillgodoförde sig avdrag för smycken som skänkts i samband med sjösättningarna med 28.450 kr. Bolaget framhöll, att seden att i samband med sjösättning av ett far-

tyg utdela ett smycke till fartygets gudmor är mycket gammal och att varvsindustrin sedan långliga tider måst räkna med denna kostnad vid kalkylerande av fartygets pris. PN medgav avdrag. KR — varest TI anförde att det vore fråga om icke avdragsgill gåva, enär mottagaren knappast kunde anses skattskyldig för gåvans värde — ogillade TI:s talan. RR: ej ändring. (RR:s utslag den 10/6 1958; en ledamot ville vägra avdrag.)

Fråga huruvida aktieägare i samband med förvärv av aktier i ett bolag förfogat över inkomst från bolaget genom att bolaget i samband därmed utgivit "pension" till säljaren av aktierna

Besvär av TI angående direktören B:s inkomsttaxering åren 1952 och 1953. — B., som ägde hälften av aktierna i ett bolag, avtalade med ägarna till den andra hälften av aktiekapitalet, fru W. och hennes barn, att B. skulle inköpa deras aktier i bolaget för 15.000 kr. Bolagets ledning hade ditintills utövats av B. och fru W:s make. I samband med aktieöverlåtelsen skulle W. frånträda sin befattning i bolaget. Därvid överenskomms att bolaget skulle till W., vilken varit i bolagets tjänst under ca åtta år, utgiva en engångspension med 15.000 kr., varav 10.000 kr. skulle erläggas under 1951 och 5.000 kr. under 1952. PN ansåg att det såsom engångspension betecknade beloppet å 15.000 kr. utgjorde del av den för aktieförvärvet avtalade köpeskillingen och att B. genom bolagets utbetalning av beloppet för egen del förfogat över ett häremot svarande belopp. — KR fann beloppet 15.000 kr. icke ha utgjort för B. skattepliktig intäkt. RR fastställde PN:s beslut. (RR:s utslag den 2/9 1958; en ledamot ville ej ändra KR:s utslag.)

Resor för studier e. d. i rörelse

Besvär av direktören G. angående inkomsttaxering år 1953. — G., som bedriver en större skönhetsalong, hade tillgodofört sig avdrag för bl. a. resor till utlandet (Paris och Oslo) med 3.619 kr. G. framhöll, att kunskapen om nya metoder o. d. i branschen måste inhämtas på ort och ställe. PN och KR vägrade avdraget. RR medgav avdrag med 2.000 kr. (RR:s utslag den 2/10 1958.)

Bostad använd i rörelse eller ej?

Besvär av TI angående J. P. B. Aktiebolags inkomsttaxering år 1953. — Bolaget som bedrev rörelse i S. förvärvade 1952 en villa i T. Denna uppläts som bostad åt bolagets vice verkställande direktör L., som tillsammans med fader och syster ägde aktiemajoriteten i bolaget. PN ansåg villan hänförlig till förvärvskällan annan fastighet och inte till rörelsen, i följd varav för fastigheten redovisat underskott inte godkändes som avdrag vid rörelseinkomstens beräkning. KR biföll bolagets talan och hänförde villan till rörelsen. RR fastställde emellertid PN:s beslut. (RR:s utslag den 8/10 1958; en ledamot var skiljaktig.)

Anm.: KR hade avslagit liknande besvär över bolagets taxering år 1954 med motivering bl. a. att L. efter hemskillnad från sin hustru överlämnat dispositionsrätten till villan till hustrun, vilket tydde på att villan inte utgjort tjänstebostad för L.

Beskattningsår: skuldavdrag för påförd investeringsavgift

Besvär av åkaren R., angående inkomsttaxering år 1953. — R., som år 1953 i sin rörelse påförts investeringsavgift för en lastbil med tillbehör, men er-

lagt och bokfört densamma först år 1954, erhöll icke avdrag för avgiften såsom för utgående varuskuld vid 1953 års taxering. (RR:s utslag den 3/10 1958.)

Rörelse eller ej?

Besvär av Göteborgs Schackförbund angående inkomsttaxering år 1953. — Enligt stadgarna är förbundets ändamål att främja utövandet av schackspelet genom att anordna tävlingar — i första rummet mellan de till förbundet hörande sällskapen och dess medlemmar — att bistå sällskapen i deras verksamhet och bidra till nybildandet av sådana samt att i övrigt utöva sådan verksamhet som kan gagna schackintresset. Av förbundet bedriven tävlingsverksamhet ansågs vara hänförlig till rörelse. Från förbundets ränteintäkter medgavs följaktligen avdrag för uppkommet underskott å tävlingsverksamheten med så stort belopp att taxeringen undanröjdes. (RR:s utslag den 16/9 1958.)

Kommanditbolag mellan familjemedlemmar

Besvär av färghandlaren A. angående inkomsttaxering år 1953. — Sedan A. till ettvar av sina tre minderåriga barn skänkt 5.000 kr. för insats i ett kommanditbolag, bildades enligt därom träffat avtal ett dylikt bolag av A. med hustrun och barnen som kommanditdelägare för vardera 5.000 kr., därvid barnen företrädde av särskilt förordnad god man. Bolaget övertog en av A. dittills ensam bedriven rörelse. För beskattningsåret hade i enlighet med avtalet A. tagit ut full lön, eller 50.000 kr. som ersättning för utfört arbete i bolaget och fördelat bolagets övriga inkomst, 80.177 kr., med 1/5-del å envar av delägarna. PN och KR ansågo A. skattskyld-

dig för hela rörelseinkomsten. RR yttrade: Med hänsyn till sättet för bolagets tillkomst och övriga omständigheter i målet kan bolagsavtalet i vad det tillför barnen vinst utöver skälig ränta på deras hos bolaget innestående kapital icke anses annat än som en utfästelse av A. att, i den mån rörelsen lämnar på visst sätt beräknat överskott, till barnen utgiva årligt understöd. På grund härav och då barnen tillhöra hans hushåll, bör A. beskattas för bolagets inkomst i den mån densamma tilllagts barnen, med avdrag allenast för ett belopp av sex procent på deras hos bolaget innestående kapital, vilket i brist på närmare utredning må antagas hava uppgått till 5.000 kr. för dem var, eller således med tillhoppa 900 kr. (RR:s utslag den 5/9 1958.)

Förmån av fri bil

Besvär av direktören J. angående inkomsttaxering åren 1952—1954. — J. disponerade såsom verkställande direktör i ett bolag en av bolagets personbilar (Plymouth 1951 års modell) med en av bolaget avlönad chaufför dels för tjänsteresor och dels för privat bruk. Kostnaderna för bilen uppgick under 1951 till 15.201 kr., därav lön till chauffören 7.624 kr. Under 1952 och 1953 voro totalutgifterna 13.852 kr. och 13.520 kr. Det upplystes icke om värdeminskingsavdrag ingingo i nämnda belopp. J:s förmån att för privat bruk få använda bilen uppskattades av PN till 5.000 kr., under det att J. yrkat att värdet av förmån måtte upptagas till 3.800 kr., resp. 3.400 kr. och 3.380 kr. (en fjärdedel av totalutgifterna). RR: ej ändring. (RR:s utslag den 2/10 1958.)

Anm.: Jämför t. ex. RA 1958 not. 2 (Skattenytt 1958 s. 169, direktören B.).

Resor mellan bostadsort och stationeringsort

Besvär av skogvaktaren O. angående inkomsttaxering år 1953. — O. bodde i G., beläget 8—9 kilometer från E., som var O:s stationeringsort. I tjänsten använde O. egen bil och fick ersättning härför av arbetsgivaren, dock först från stationeringsorten. O. yrkade avdrag för resorna mellan G. och E. med 1.393 kr. PN medgav avdrag med 255 kr., motsvarande vad O. fått föregående år. KR: ej ändring. RR ansåg O. med hänsyn till omständigheterna berättigad till avdrag med åtminstone 800 kr. (RR:s utslag den 16/9 1958.)

Anm.: RR torde ha beräknat avdraget efter 1: 70 kr. per mil (266 dagar \times 17 km \times 1: 70).

Hemresor vid anställning å annan ort än bostadsort för familj eller anhöriga

A. Besvär av direktören H. angående inkomsttaxering år 1953. — H. var sedan 1948 anställd i Göteborg, där han var bosatt hos sina föräldrar. Hans hustru och två barn jämte en åldrig svärmoder voro bosatta i Karlshamn i en H. tillhörig villa, där H. varit bosatt före 1948. H. yrkade avdrag för resor tre gånger i månaden mellan Göteborg och Karlshamn med 1.500 kr. H. åberopade svårigheterna att skaffa lämplig bostad i Göteborg samt att det med hänsyn till svärmoderns ålder och hälsotillstånd — hon sköttes av hustrun — inte lät sig göra att flytta henne till Göteborg. — RR medgav avdrag för resorna med 1.100 kr. (RR:s utslag den 3/9 1958.)

Anm.: Det medgivna avdraget torde motsvara yrkat belopp minskat med hänsyn till rabattkort.

B. Besvär av civilingenjören E. an-

gående inkomsttaxering år 1954. — E., som icke är gift hade under 1953 tjänstgjort som mariningenjör med stationering i Göteborg, där han var bosatt. Under tiden februari—maj hade han varit kommanderad till Stockholm. Därvid åtnjöt han s. k. sjöstillägg (som utgör skattepliktig inkomst enligt p. 1 anv. till 32 § KL). E. yrkade avdrag med 430 kr. för tre resor mellan Göteborg och Stockholm för besök hos föräldrar och fästmo. PN vägrade avdrag. KR och RR: ej ändring. (RR:s utslag den 3/9 1958.)

Anm.: Avdrag för hemresor torde i praxis ej medgivnas ogift eller frånskild person, försåvitt fråga inte är om resor för tillsyn av fastighet, rörelse e. d.

Avdrag för studieresor i tjänsten.

Besvär av professorn D. angående inkomsttaxering år 1953. — D., som var professor i engelska och som rest tre gånger med flyg till England, yrkade avdrag för vad två resor med tåg och båt skulle ha kostat eller 1.276 kr. Däremot yrkades inte avdrag för fördyrade levnadskostnader. D. framhöll bl. a., att han var skyldig bedriva vetenskaplig forskning och att, då erforderliga forskningsmöjligheter i hans ämne inte fanns i Sverige, han var tvungen att utnyttja varje ledighet till biblioteks- och arkivstudier i England och till att uppehålla kontakten med språket. PN och KR vägrade avdrag. RR medgav avdraget. (RR:s utslag den 4/6 1958.)

Anm.: Jämför RÅ 1955 ref. 4 (Skattenytt 1955 s. 163.)

Studieresa.

Besvär av med. doktorn R. angående eftertaxering för åren 1951 och 1952. — R., som under beskattningsåren ifråga

varit anställd som underläkare vid öronavdelningen vid N:s lasarett, yrkade avdrag för kostnaderna för resa till U. S. A. för studium av hörselvården där under tiden september 1951—december 1952. Under denna tid hade R. åtnjutit tjänstledighet utan lön. Enligt R. hade erfarenheterna av resan, som företagits på inrådan av lasarettets styresman och överläkaren vid öronavdelningen, utnyttjats vid organiserandet av den hörselvårdande verksamheten bl. a. då det gällt upprättandet av ett audiologiskt laboratorium vid lasarettet samt utformningen av hörselundersökningarna för folkskolan i N., till vilken R. även inköpt specialapparat i U. S. A. Avdrag medgavs icke för ifrågasvarande kostnader. (RR:s utslag den 26/8 1958.)

Anm.: Här ansågs tydligen inte vara fråga om en studieresa i tjänsten eller om en resa som eljest var nödig för intäkternas förvärvande. Jämför RR:s utslag den 3/6 1958 angående professorn D. här ovan.

Royalty eller ej?

Besvär av professor T. angående inkomsttaxering år 1951. — T., som var bosatt utomlands, uppbar under 1950 från ett svenskt bokförlag 10.000 kr. såsom honorar för en bok som enligt uppgift skrivits under utlandsvistelsen. Enligt kontrakt med förslaget skulle T. för första upplagan av boken om 3.000 exemplar få 10.000 kr. som honorar i ett för allt. För nya upplagor, vilkas storlek bestämdes av förlaget, betalades om upplagan inom ett år kunde tryckas från stående sats $16\frac{2}{3}$ % royalty, eljest $12\frac{1}{2}$ %, räknat å boklåspriset. — TN ansåg beloppet 10.000 kr. utgöra royalty och upptog det till beskattning såsom inkomst av rörelse. MKPN och KR: ej ändring. RR

ansåg T., som under beskattningsåret icke varit bosatt här i riket, icke vara skattskyldig för ifrågavarande belopp, när detta utgjort engångsersättning för första upplagan och således — oavsett att ersättning för nya upplagor utginge med viss procent å boklåspriset — icke vore att hänföra till royalty eller eljest kunde anses såsom intäkt av rörelse. (RR:s utslag den 23/9 1958; en ledamot ansåg beloppet hänförligt till royalty.)

Ränta å barnreverser.

Besvär av fru B. angående inkomsttaxering år 1951. — Sedan B. till sin dotter fru B:s tre barn bortgivit vissa aktier att förvaltas av fru B. och B. därefter utbytt aktierna mot reverser till barnbarnen å tillsammans 51.000 kr, för vilka aktierna ställdes som säkerhet, övertog fru B. betalningsansvaret för reverserna. I samband därmed skänkte B. aktierna till fru B. på villkor att de alltjämt skulle utgöra säkerhet för reverserna och att de skulle övergå med äganderätt till hennes barn, när dessa uppnådde viss ålder eller den tidpunkt, då de inte längre voro hemmavarande. Sedan fru B. fått ytterligare ett barn ersattes reverserna ifråga med fyra nya reverser utfärdade av fru B. å tillhoppa samma belopp. — PN vägrade fru B. avdrag för ränta å gäld enligt omfördälda reverser. KR: ej ändring. RR yttrade: De av B. utfärdade skuldebrev måste anses innefatta allenast utfästelse om gåva. Någon förändring härutinnan kunde icke anses ha ägt rum vid fru B:s övertagande av betalningsansvaret för skuldebrev. Vid sådant förhållande måste även de av fru B. utfärdade skuldebrev, vilka endast innefattade en omfördelning av gåvan, ha samma innebörd. På grund av vad sålunda anförts, vore betal-

ningen av den i sistnämnda skuldebrev utfästa räntan att hänföra till sådan periodisk utbetalning, som avsåges i 20 § och 46 § 2 mom. KL. Fru B. ägde följaktligen, eftersom betalningen skett till personer i hennes hushåll, icke åtnjuta avdrag för räntan. (RR:s utslag den 2/9 1958.)

Reversränta till barn: fråga om skattskyldigheten.

Besvär av fru H. angående inkomsttaxering år 1952. — Vid bodelning efter fru H:s moder erhöll fru H. en vederlagsfordran på sin styvfader. Denna fordran reglerades genom att denne utfärdade en revers till fru H. å 45.000 kr. med viss uppsägningsrätt och 4 % ränta. Enligt reversen skulle räntan erläggas till lika delar till fru H:s tre barn. Reversen skulle förvaltas av bank. Röntorna för beskattningsåret upptogs i barnens deklARATIONER. PN ansåg emellertid fru H. i stället skattskyldig för röntorna. KR: ej ändring. I anledning av fru H:s besvär häröver anförde TI: Någon förbindelse från fru H:s sida att för all framtid eller ens för livstiden avstå från reversröntan synes icke föreligga. Vid sådant förhållande torde man få betrakta de räntebelopp, som under beskattningsåret enligt reversen betalats direkt till barnen, såsom periodiskt understöd från fru H. till dem. Att röntorna blivit insatta på bankräkning torde härvid vara utan betydelse. RR: ej ändring. (RR:s utslag den 13/5 1958.)

Nedsatt skatteförmåga vid sjukhusvistelse.

Besvär av TI angående K:s inkomsttaxering år 1952. — K., vilken var född 1916 och sedan åtskilliga år vårdats å sinnessjukhus, uppbar under 1951 från

sin moder 6.105 kr, varav 4.315 kr utgjorde periodiskt understöd och 1.700 kr två procent ränta å en fordran å henne å 85.000 kr enligt en revers, som K. erhållit av henne för många år sedan. Reversen kunde inte uppsägas från K:s sida utan förföll till betalning först vid moderns död. Förutom ett banktillgodohavande å 870 kr utgjordes K:s enda tillgångar reversen. K:s föräldrar befunno sig i goda ekonomiska förhållanden. — TN och PN medgav inte av K. yrkat avdrag för väsentligt nedsatt skatteförmåga på grund av långvarig sjukdom. KR medgav avdrag med 2.000 kr. RR vägrade avdrag med följande motivering: I målet är upplyst att K. under hela beskattningsåret vårdats på sjukhus samt att kostnaderna för hans vård och övriga försörjning helt bestritts med inkomster, som han, huvudsakligen i form av periodiskt understöd, uppburit av sin moder. På grund härav och med hänsyn till vad som upplysts om hans föräldrars inkomst- och förmögenhetsförhållanden kunna sådana omständigheter icke anses föreligga, att K. bör medgivas avdrag för väsentligt nedsatt skatteförmåga. (RR:s utslag den 21/5 1958.)

Förmögenhetsvärdet å fastighet, varå byggnad blivit färdigställd först under taxeringsåret.

Besvär av direktören A. angående förmögenhetstaxering år 1952. — A. lät under år 1951 å en sin fastighet uppföra en bostadsbyggnad, vilken blev färdig i april 1952. I 1952 års deklARATION upptog A. såsom förmögenhetstillgång nämnda fastighet till dess år 1951 åsatta taxeringsvärde, 179.000 kr, varav 90.400 kr markvärde och 88.600 kr byggnadsvärde (fabriksbyggnad). Såsom skuld avdrogs lån å fastigheten med 96.000 kr. A. upplyste

samtidigt att tillgångar i en pågående nybyggnad inte medtagits, då dessa uppvägdes av skuld i lån och byggnadskreditiv. TN upptog vid förmögenhetsberäkningen fastigheten till det år 1952 åsatta taxeringsvärdet eller 1.329.000 kr, varav 167.000 kr markvärde och 1.162.000 kr byggnadsvärde. Av byggnadsvärdet belöpte 100.000 kr å fabriksbyggnaden och 1.062.000 kr å det nya bostadshuset. Avdrag för skulder medgavs med ytterligare 860.000 kr. Hos PN framhöll A., att TN:s beslut innebar att han på gamla fastigheter oriktigt upptaxerats med 88.000 kr (167.000 + 100.000 — 179.000). PN fastställde TN:s beslut. KR medgav avdrag för skulder med ytterligare belopp. RR: ej ändring. (RR:s utslag den 27/2 1958.)

Anm.: Se 4 § andra stycket förordningen om statlig förmögenhetsskatt.

Förenings rätt till avdrag vid förmögenhetsberäkning för avgifter som erlagts av ständiga medlemmar.

Besvär av Motormännens Riksförbund angående förmögenhetstaxering år 1952. — Förbundet tillgodoförde sig vid förmögenhetsberäkningen avdrag såsom för skuld för ett belopp av 30.855 kr., motsvarande avgifter som erlagts av ständiga medlemmar enligt balansräkningen den 31/12 1951. Nämnda belopp motsvarade principiellt förbundets förpliktelse att tillhandahålla ifrågavarande medlemmar förbundets tidskrift samt teknisk, juridisk och annan service. Avgiften för ständigt medlemskap, 300 kr., motsvarade endast tolv gånger årsavgiften, varför enligt förbundet tvekan inte kunde råda om att avgifterna helt togos i anspråk för kostnaderna för nyssnämnda service. — RR medgav avdraget ifråga med följande motivering: Med hänsyn till arten av förbun-

dets verksamhet och till dess åtagande att tillhandahålla medlemmarna tjänster måste anses, att förbundet i förhållande till de ständiga medlemmarna har förpliktelser, vilka vid bedömning av förbundets förmögenhetsställning äro att anse som skuld. I målet har icke förekommit anledning att upptaga beloppet av denna skuld så lågt, att någon till förmögenhetsskatt beskattningsbar förmögenhet uppkommer. (RR:s utslag den 26/3 1958.)

Eftertaxering: formella förutsättningar

Besvär av direktören A. angående eftertaxering för åren 1948—1952. — A. hade under resp. beskattningsår från ett bolag, däri han var direktör och huvudaktieägare, uppburit representationersättning med 5.000 kr. Ersättningarna hade emellertid icke uppgivits i bolagets löneuppgifter eller i A:s deklARATIONER. Sedan A. på en förfrågan av kronombudet upplyst om ersättningarna, eftertaxerades A. av 1953 års TN för de ifrågavarande åren för 5.000 kr. med avdrag för skäliga ansedda 1.000 kr. för havda kostnader. Hos PN bestred A. de formella förutsättningarna, när han tidigare uppvisat protokollsutdrag på bolagets beslut. PN = KR = RR: ej ändring. (RR:s utslag den 8/10 1958.)

Extraordinär besvärsmått?

Besvär av direktören P. angående inkomsttaxering år 1955. — P. hade vid beskattningsårets ingång förvärvat en fastighet, i vilken han bebodde en lägenhet. I sin deklARATIONER hade P. upptagit hyresvärdet å lägenheten samt av misstag upptagit hyra för densamma bland uppburna

hyror. Felet hade uppkommit genom att fastighetens förvaltare, trots att P. köpt fastigheten, fortsatt att bokföra samma hyra som förut för lägenheten. På grund härav blev P. för högt taxerad men klagade häröver först efter besvärstidens utgång. PN ansåg extraordinär besvärsmått ej föreligga. KR och RR: ej ändring. (RR:s utslag den 16/9 1958.)

Ofullständig underrättelse om avvikelser från deklARATIONER — extraordinär besvärsmått.

Besvär av målarmästaren N. angående inkomsttaxering år 1952. — N. hade i sin självdeklARATIONER uppgivit realisationsvinst genom fastighetsförsäljning till 5.320 kr. TN tillade vid realisationsvinstberäkningen dels 740 kr för återvunna värdeminskningsavdrag, dels ock skönmässigt 5.000 kr. TN:s totala höjning, sedan ytterligare tillägg samt rättelser av felaktigheter gjorts, uppgick till 6.000 kr vid den statliga och 6.160 kr vid den kommunala taxeringen. I den underrättelse om avvikelser från deklARATIONER som N. fick angavs de vid taxeringen bestämda taxerade inkomsterna men som skäl för avvikelserna redovisades endast det skönmässiga tillägget å 5.000 kr. I besvär, inkomna den 31/12 1953, yrkade N. hos PN nedsättning av taxeringarna. PN upptog ej besvärerna till prövning. KR: ej ändring. RR återförvisade emellertid målet till PN, när enligt vad i målet blivit upplyst N. icke erhållit föreskriven underrättelse om TN:s avvikelser från hans självdeklARATIONER, samt det icke ens påståtts, att N. försuttit den honom vid sådant förhållande tillkommande rätten att över taxeringarna anföra besvär hos PN. (RR:s utslag den 7/5 1958.)